

РЕШЕНИЕ

№ 22419

гр. София, 30.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **4264**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано по жалба на С. Ш., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на П., адр. [населено място], [улица] срещу Решение № УПВР-16/09.04.2025 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, с което, на основание чл. 70, ал. 1 във вр. чл. 13, ал. 1, т.т. 1, 2 и 13 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила, като явно неоснователна. Твърди незаконосъобразност на решението, поради противоречието му с материалния закон. Мои отмяна на решението.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Прокуратурата не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Обжалваното решение е постановено във формата и от органа по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, поради което е валидно.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ [статут на бежанец](#) в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се

ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ [хуманитарен статут](#) се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила вх. № ПМЗ-ВР-756/21.03.2025 г. пред ДАБ при МС. ДАБ при МС е провела процедура по 63а от ЗУБ, като е поканила и провела интервю с жалбоподателя, събрала е и други писмени доказателства във връзка с произнасяне по молбата. Жалбоподателят посочва, че той е бежанец от етнически конфликт в П.. По-конкретно, посочва, че е пашун, която е по-малката етническа група в П., докато по-голямата е на синдхите. С. осъществявали надмощие на пашурите и ограничавали правата им. Самият той бил обект на подигравки от другия етнос, както и на побои. Неговото семейство имало магазин, който бил запален и нямало как да се издържат след това. Жалбите му до властите не били регистрирани. Могел да се премести на друго място, където неговият етнос живее по-добре, но не го направил, защото имало други проблеми там. От друга страна заявява, че семейството му живее в П. безпроблемни, че е напуснал П. легално, с виза и полет до Т., където останал четири месеца. След като в Т. не си намерил работа и бил заплашен да бъде върнат в П., дошъл нелегално в България, като крайната му цел на пътуване била Германия. Заявява, че би останал да живее и работи в България, за да издържа семейството си. Видно от заповед № 41652/206 от 16.03.2025 г. на ВПД Началник на ГПУ-К., на жалбоподателя е наложена ПАМ „връщане до страната на произход“ на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2, чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, жалбоподателят е задържан от органи на ГПУ – К., тъй като не е удостоверил законност на влизането си в страната. Видно от докладна записка вх. № ПМЗ-ВР-1569-27.05.2025 г. , жалбоподателят е напуснал самоволно общежитието на отдел „МЗ-кв. „Военна рампа“. При тези факти, настоящият състав приема, че обжалваното решение е правилно, като приема бежанската история на жалбоподателя, като противоречива и недостоверна. Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. Съгласно чл. 13, ал. 1, т.т. 1, 2 и т. 13 от ЗУБ, на които правни основания е отхвърлена процесната молба, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон; 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване; 13. идва от сигурна държава по произход. Правилно е обжалваното решение, което съображава, че за жалбоподателя не са налице основанията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ, като обсъжда справките на ДАБ-МС за политико-социалното положение в П. от една страна /в държавата липсват обстоятелства, които я определят като достатъчна степен несигурна за правата на гражданите/ и от друга противоречивата и затова неправдоподобна бежанска история на жалбоподателя. Правилни са съображенията, че твърдените от жалбоподателя факти за напускането му на П., за да се грижи финансово за семейството си, като намери работа в европейска страна – крайна цел Германия, независимо от етническия конфликт там, престоят му в Т., където не е намерил работа, както и установеният факт, че е задържан от българските власти, като незаконно влязъл в страната, самоволното напускане на общежитието на

отдел „ПМЗ-кв. „Военна рампа“, разкриват бежанска история на икономически мигрант, а не на лице, търсещо международна закрила. Основателни са и съображенията на административния орган въобще да се изключи твърдения факт на етнически конфликт, засегнал семейството на жалбоподателя. Тук следва да се цитира, обсъдената в административното решение Глава II, § 54 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от службата на ВКБООН, според който в по-голяма или по-малка степен в много общества действително съществуват различия в отношението към различните групи. Лицата, към които отношението е по-неблагоприятно, не са непременно жертви на преследване. Само при определени обстоятелства дискриминацията се превръща в преследване. Това става, когато дискриминационни мерки водят до значителни вредни последствия за съответното лице, като например сериозни ограничения на правото му да изкарва прехраната си, да има достъп до съществуващи образователни заведения. Тези неща по делото не се установиха, напротив, точно обратното. Самият жалбоподател заявява, че семейството му останало в П., където живеело безпроблемно. Следователно, законосъобразно молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като неоснователна в рамките на ускореното производство, поради нейната явна неотнормимост, непълнота и неправдоподобност. Основателно е позоваването и на чл. 13, т. 13 от ЗУБ, според която молбата се отхвърля, ако чужденецът идва от сигурна държава по произход. Правилно е позоваването на Решение № 247 на Министерски съвет от 03.04.2024 г. , с което са утвърдени списъци на сигурни страни на произход и трети сигурни страни по смисъла на § 1, т. 8 от ДРЗУБ, според който "Сигурна държава по произход" е държавата, в която установеният правов ред и неговото съблюдаване в рамките на демократичната обществена система не допускат осъществяването на преследване или действия на преследване и не съществува опасност от насилие в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В посочения списък държавата П. фигурира.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата С. Ш., ЛНЧ: [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на П., адр. [населено място], [улица] срещу Решение № УПВР-16/09.04.2025 г. на интервюиращ орган на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ.

Решението не подлежи на обжалване.